

Vážené kolegyně a kolegové,

Česká dermatovenerologická společnost ČLS JEP se zatím na stránkách časopisu *Dermatologie pro praxi* prezentovala především složením redakční rady a autorským kolektivem. Také úvodníky i některé materiály se zvláště v posledních číslech věnovaly ČDS ČLS JEP, ale informace v nich byly často povrchní a neúplné, takže čtenáře mohly snadno dezinformovat. Především poslední úvodník mi velmi připomínal moudro židovské anekdoty na téma, že Roubíčkovi ukradli kabát. Jak se tehdy o té krádeži v Kafkově Praze mezi lidmi nějakou dobu povídalo, přešla informace do takové formy, že už nebylo jisté, kdo a komu ukradl kabát, ale všichni věděli, že u toho byl Roubíček.

Velmi jsme tedy v této souvislosti ve výboru ČDS uvítali, že můžeme také napsat úvodník do *Dermatologie pro praxi*, ale těm, co se zase těší na nějakého Roubíčka, rovnou říkám, že ho necháme dnes na pokoji. Spíše bych se chtěl s vámi podělit o poznatky při práci pro českou dermatovenerologii, kterou děláme bez nároku na odměnu a navíc nás těší.

Výbor ČDS je ze své podstaty organizační struktury i svého poslání postaven na spolupráci subjektů. Nejedná se jen o pro obor velmi významné formy spolupráce se státními orgány včetně ministerstva zdravotnictví, zdravotních pojišťoven, České lékařské komory, České lékařské společnosti a jejích odborných společností, vedení nemocnic, dermatovenerologických společností jiných zemí, mezinárodních dermatologických společností, Evropské unie lékařských specialistů a dalších, ale i odborných dermatovenerologických subjektů v rámci ČR. Česká dermatovenerologická společnost má na domácí dermatovenerologické půdě štěstí ve své unikátní pozici, totiž že řada společností, se kterými spolupracuje, má členskou základnu složenou zase ze členů České dermatovenerologické společnosti. Vezměme si třeba jako modelový příklad českého dermatovenerologa Dr. Cabalovou (ale Jiřinka promine – takových jsou nás stovky), která nemůže nespolupracovat sama se sebou jako členka ČDS, když je zároveň členkou (navíc i v výboru) Společnosti korektivní dermatologie a kosmetologie a zároveň členkou (navíc i v výboru) Sdružení ambulantních dermatologů ČR. Zcela na okraj nedávám ani její funkci v České lékařské komoře.

V oblasti řadových členů je to také naprosto jednoznačné. Dermatovenerologové jsou zpravidla vždy členy ČDS ČLS JEP a pak dále ještě někteří z nás pracují v dalších českých dermatovenerologických subjektech, které mají obvykle specifické poslání. „Korektiva“ vznikla před časem (tedy ono to strašně letí, ale s ohledem na naše stálé mládí říkejme „před časem“) pro nadšence, kteří rádi operují nebo mění vzhled svých klientů. SAD vznikl pro ty, kteří pracují ve svých ambulancích, mají kromě našich společných starostí ještě svá vlastní specifika a o těch si mezi sebou chtějí pohovořit a formulovat svoje požadavky (mimochodem – chtěl bych popřát čerstvě zvolenému výboru SADu v čele s jeho předsedkyní Dr. Kestřánkovou za výbor ČDS mnoho dalších společných úspěchů). Flebologická společnost je sice mezioborová, ale naši členové jsou její významnou složkou. Už je to skoro 10 let, kdy byla založena další společnost pro to, aby zisk z tehdy pořádaného kongresu mohl být použit plně pro naše dermatovenerology (v posledních 8 letech by ale ani toto nebyl problém, protože finance ČDS včetně smluv i celého účetnictví sice stále spravuje ČLS JEP, ale vše je po řadu let pro ČDS naprosto transparentní).

I sama ČDS má své sekce, kde řada kolegů nachází své odborné uplatnění. Není novinkou, že například některé sekce (konkrétně Korektivní dermatologie) mají pod hlavičkou ČLS JEP i paralelní Společnost, ale až na počáteční rozpačitost po jejím založení to není naprosto žádný problém. Ani nedávno vzniklý nový subjekt, nejen že nezpůsobil obávaný rozštěp dermatovenerologie na dvě skupiny, ale naopak nabídl některým členům ČDS paralelní uplatnění. Snad jen z nedostatku informací by někdo mohl mít dojem, že například komplementárně existující Onkologická sekce ČDS a Dermatoonkologická sekce ČOS musí proti sobě nějak bojovat, stejně tak pošetilé by bylo si myslet, že by někdo plánoval nelogický boj mezi jinými subjekty.

Možná si ale řeknete – proč je tolik hráčů na jednom malém plácku? Nevytahuje to peníze z kapes farmaceutických firem? Nebylo by lepší mít jen jednu společnost, která by se postarala o všechno?

To, že vznikají nové subjekty, neplatí jen pro dermatologii, ale vidíme to dnes a denně i v jiných odborných společnostech, politických stranách, výrobních podnicích, univerzitách atd. Prostě si na to musíme v tržním prostředí zvyknout. Důvodů, proč vznikají, je celá řada. Oficiálním důvodem obvykle bývá to, že „já bych to dělal(a) úplně jinak a lépe než se to dělá dosud“ (často takový pocit snadno vznikne u někoho, kdo tu konkrétní činnost ještě nezačal dělat). Neoficiálních důvodů je ale mnohem víc – a nejsou to jen nízké důvody jako jsou nenaplněné ambice, touha po pocitu vůdce,

zástupce vůdce, sekretáře, pokladníka nebo zapisovatele. O tom ale přemýšlet nemusíme, stejně k tomu moc nevymyslíme.

Dost jsem ale přemýšlel o tom, jestli je výhodou mít jen jednu alternativu nebo víc alternativ. Náš evropský genetický mix asi nemá na tuto otázku jednoznačnou odpověď. Německé geny nabízejí přehlednou unifikaci, francouzská krev volá po „liberté“, tedy svobodné volbě mezi více subjekty, sovětský bratr zase radí variantu jedné strany a jednoho lidu.

To, že více subjektů je výhodou pro uživatele, není pochyb. Má možnost výběru toho, co považuje za nejlepší, a subjekty se musí snažit to nejlepší nabízet. Nějak podobně to formulují někteří slovenští kolegové, kteří náš pluralitní systém fungování české dermatovenerologie obdivují. Pod pojmem uživatel si ale nepředstavujeme jen nás, konzumenty kongresových nabídek, čtenáře periodik, pisatele článků (bez konkurence bych mohl úvodník psát jen do tradičního časopisu Česko-slovenská dermatologie, dnes se ale mohu rozšoupnout i tady, zítra ráno mohu psát do Referátového výběru, odpoledne do ČDS pro Vás, v noci na webovky, a kdybych úplně zešílel, klidně si mohu pozítří vymyslet nějaké nové periodikum a psát do něj samé úvodníky od rána do večera), ale i farmaceutické firmy. Ti všichni si mohou na trhu vybírat a zároveň se rozhodovat, kde se jim vyplatí investovat. Rozumný investor, pokud

nená jiné důvody, investuje tam, kde se mu prostředky dříve či později vrátí, nebo-li tam, kde má svou cílovou skupinu. Asi sponzorovi rychle dojde, že je zbytečné podporovat akce s prázdnými sály, i když pořadatel deklaruje mnoho registrovaných účastníků a jen je směla, že šli zřejmě na nákupy, nebo periodika bez pro něho zajímavých čtenářů. A tady se zájmy dermatovenerologa a sponzora stýkají. Pokud se nám akce líbí, má kvalitní program, tak tam jezdíme a buď si na ni rádi zaplatíme vysoký poplatek a/nebo pořadatel sežene za nás peníze od sponzorů, kteří nás tam rádi vidí. Ve výsledném efektu přežije v tržním prostředí až na výjimky jen kvalitní.

Mně vždy potěší, že rádi čtete naše odborné časopisy, že navštěvujete akce, pořádané ČDS, včetně té letos největší – kombinace 7. kongresu českých a slovenských dermatovenerologů a 8. jarního symposia EADV v dubnu v Karlových Varech. Víte, že první části se účastnilo téměř 550 Čechů a Slováků, v druhé části nás bylo dokonce celkem téměř 1 800. To je i v evropském měřítku na takový typ akce značný nadprůměr. Tak se i tento karlovarský kongres podle objektivního hodnocení účastníků i firem zařadil jak po odborné, tak po společenské stránce k úspěšně šňůře kongresů, které pořádáme jako výbor ČDS již dlouho, ať už to bylo v Brně, v Top Hotelu v Praze, na Žofíně nebo v řadě regionů. Velmi nás těší, že pochvaly přicházejí nejen za or-

ganizační zajištění, ale i za kvalitní odborné prezentace i diskuze na odborných fórech, které prezentovali čeští (a slovenští) účastníci nejen v československé, ale i v mezinárodní části karlovarské akce.

Záměrně tady neuvádím naše úspěšné organizační záležitosti, které musí ČDS jako reprezentant našeho oboru řešit pro své členy prakticky každodenně – například vzdělávání, chirurgické kódy, úhrady léků a zdravotní péče, konzultace nad vyhláškami atd. Čtení takového úvodníku by mohlo být bestsellerem snad jen pro partu ústavních právníků.

Je běžnou realitou, že v tak velkém kolo-su může občas nějaké kolečko zaskřípat, ale od toho tu jsme, abychom ho včas společně promazali, a při pohledu na dosavadní dobrou a úspěšnou práci a spolupráci šikovných a pracovitých lidí v české dermatovenerologii byli nadále optimističtí i pro budoucnost.

Petr Arenberger

**prof. MUDr. Petr Arenberger,
DrSc., MBA**

Dermatovenerologická klinika
3. LF UK a FNKV
Šrobárova 50, 100 34 Praha 10
pa@avemedia.cz

